Lennersta d. 20 Juni 1882.

Käre, Älskade pappa!

Thesan har nyss slutat ett bref till Eder, men icke förthy ber hon mig äfven sända en rad, emedan hvad hon skrifvit hufvudsakligast handlar om kommissioner. Nåväl, det är en sak som jag gerna gör, så mycket mer, som jag utan all påstötning sjelf länge gått och tänkt derpå. Mången anledning finnes ock dertill: – Hafven hjertlig tack för de välkomna gåfvorna i lådan och smöret. En husmor vet väl att värdera

sådana presenter.
Dernäst mottagen en hjertlig lyckönskan för den stundande midsommars fest med dess trefaldiga betydelse för vår familj. Ja, lycka till att först o främst alla få vara friska och krya. – Stackars lilla Muttler som ligger krank, måtte hon få blifva frisk tilldess, eljest lär väl glädjen ✗ blifva ringa för Eder andra. Helsa henne så varmt från mig. I dagens sändning skall Hall mig spåra en tanke på mig på allas vår antånkeama modr—
Gud vare tack ni och våra [illegible] äro alla krya barnen nära och på das harute på landet. Jag hoppas de snart få glädjen att ånyo se sin morfar och mormor och lilla mostr med förstås. Degne är så fullkom= ligt en flicka till sin natur, en li= ten elfva som smyger fram utan att göra mycket buller af sig, da

Alvar deremot är en riktig rusti=
kus. Han, så liten han är, har kam=
rater och bekanta öfver allt der han
färdas fram. När vi, efter någon
utfärd komma hit hem, ropas
från många håll "nej se Alle, god=
dag Alle!" Signe hon håller sig me=
ra retirée, dock gläder jag mig åt,
att hon i barnen Reuterskiöld fun=
nit vänner, som intressera henne,
på samma gång de synas vara
snälla små barn. När hon väl
kommer sig i tag med att leka,
då skall jag säga hon är en liten yr=
katta, som är så glad, så glad.

Nu sofva de små så lugnt
derinne i sin kammare. Gud skydde
dem och lyse med sin frid deras väg
genom lifvet, likasom öfver Eder
och oss alla, det önskar Er inner=
ligt tillgifna

Hilda

P.S. I bref till Mamma idag, sänder Henning den begärda fullmakten. Många helsningar ber han mig sända.

hafva måst söka sig hamn här och ett stackare har förlist just under så kallt efter hamn. Det tog nästa an hagir o vector om fyren och ligger en vrak bland klippor o skär i vår närhet; allt folk ombord blef dock räddadt. —

Vår lilla Sick sitter vis-à-vis vid bordet der jag skrifver, hvaraf jag och då o då får emig en ansenlig stöt, men morfar ursäktar nog. Hon har mycket roligt här, gör trädgårdar i sanden och planterar blommor der etc. o hvarje afton ligger hennes två dockor bredvid hennes säng. Hon helsar nu så mycket till sin morfar, liksom mormor och moster, som jag nyss besökte. Farmor är utgången, men pappa instämmer hjertligen deri. Måtte pappa få gagn af sin resa och vi alla åter råkas med helsa, det önskar så varmt,

pappas mycket tillgifna

Hilda

Marstrand d. 26 Aug. 1882

Min gode, älskade pappa!

Då vi nu stå i begrepp att lemna denna plats om några dagar, är det allt skäl att gifva pappa del deraf. Mamma har nu sagt sitt Ultimatum, att till slutet af månaden dröjer hon, men ej en dag längre. Det oaktadt hade det nog varit möjligt, att Henning jemte sina speciela patienter hade stannat något längre, om ej lyckan (jag kan gerna säga så, ty det är föga glädje att vara borta från hemmet, då man der har

lemnat en af sina små älsklingar qvar
och för öfrigt ej är riktigt kry) sagt
det så, att Henning just den 31 är an-
modad att föra prot. vid en bolags-
stämma och af den anledningen bör
inträffa i Stockholm då. Nu hafva
vi derför att glädja oss åt hoppet att
få följas åt till hufvudstaden och än-
nu der några dagar få vara tillsam-
mans, innan det obevekliga ödet
skall skilja våra hjertan åt.

Vi hafva under denna tid haft det
mycket godt och trefligt tillsammans,
för mig har derjemte den glädjen varit
att de båda kvinnorna mera lärt
känna och värdera hvarandra, åtmin-
stone har det förefallit att vara ett
mycket godt förhållande mellan dem
och vi unga hafva just lite' småtte
najsat med de gamla öfver deras små
svagheter, att icke vilja lemna husmo-
dern hemma. Så hafva de t. ex. ett

par morgnar vandrat tillsammans utåt
hamnen, hvarefter de med glädjestrå-
lande anleten kunfört att byte, vare sig
detta bestått i ökadt linneförråd eller
i bär, i ändamål att sylta. Ja, kan pap-
pa veta att de verkligen syltat bär
här, björnbär. Ibland hafva vi små kaf-
ferep eller thécirclar i de respective
hemmen, hvarvid Henning föreläser
"Ett köpmanshus i skärgården" af
Fru Flygare-Carlén. Det är en ganska
lämplig lecture, alldenstund händelsen
tildrar sig just här i den trakt vi
befinna oss. Vi äro alla mycket in-
tresserade och händerna löpa friskt
undan, medan orat lyses.

Häradshöfding Alexandersons, som
i början utgjorde vårt ständiga um-
gänge, har nu lemnat oss och jag
puktar med dem det vackra vädret
ty verkligen alltsen deras afresa har
det regnat och stormat. Många skepp